

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
 Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
 Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papir-
 éru gyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Módosított házszabályok.

A pártközi egyezség legkardinalisabb pontja, a módosított házszabályok, érett gyümölcs gyanánt hullott le a Széll-kormány ölébe. Nem is kellett valami nagyon megráznai a parlamenti fat. Önként, előzékenyen kínálta ő maga ezt az értékes gyümölcsöt.

A nem rég lezajlott küzdelemben a házszabályok sánczai mögött folytatott ádáz harczot az ellenzék. E harczra szükség volt, mert a közvélemény megtudta belőle, mily veszedelmes szorosok, földhányások és földalatti sülyesztők foglaltatnak a régi, teljesen tarthatatlan házszabályokban. Ezúttal a nemzet véréből való ellenzék élt vissza velük, de máskor visszaélhetnek a nemzet ellenségei is. Ami tehát a régi házszabályokban tarthatatlan intézkedés volt, mindaz tulment a kisebbség védelmének jogos határain. Azoknak lerombolását tehát nem egyik vagy másik pártnak érdeke, hanem a haza érdeke kívánta.

A hónapokig tomboló obstrukció a választási viszályakkal indokolta meg, még a trónhoz szánt feliratában is, eljárását. Természetes volt tehát, hogy a beke egyik feltétele a kuriai bíráskodásról szóló javaslat beterjesztése, megszavazása és szentesítése volt.

Am az obstrukció fektelensége minden jó hazafit meggyőzött arról, hogy szigorubb és precízebb házszabályok nélkül maga a parlamentárizmus forog Magyarországon veszélyben. Természetes tehát, hogy a parlamenti élet másik főfeltétele, conditio sine qua non-ja, a házszabályok megfelelő módosítása volt.

Barát és ellenség egyképpen belátta, hogy a régi házszabályok felmondták a szolgálatot, új intézkedéseket kell tehát belevenni, olyanokat, amelyek a parlamenti élet normális tevékenységét biztosítják. Viszont abban is egyet értett mindenki, hogy a szólásszabadság lenyugvására törekedni nem szabad, ezt az éles, fénylő fegyvert tartogatni kell nagy nemzeti veszedelmek sikeres elhárítására. A házszabályok módosításában csak az ugynevezett technikai obstrukció lehetetlenné tételére kell igyekezni, amely lélekölő, amely durva visszaélés a házszabályok hézagaival s amely, mert a parlamentárizmus alapfalait ingatja meg, a tanácskozással méltóságának és komolyságának lealázása.

Mikor tehát Széll Kálmán megjelölte a válságból való kibontakozás útját s mikor a paczifikálás ügyét kezébe véve, diadalra vitte és a pártok között

megvalósította azt, akkor a házszabályok oly változtatására gondolt, amely nem korlátozza senki szabadságát, de lenyési az obstrukciónak legvadabb kinövésait, amely tehát az összes pártok megnyugvásával és részvételével valószínűleg megvalósítható.

Világos, alapos és okos előadói beszédében, mint a pártok közt létrejött megegyezés gyümölcset, az ily irányban és ily értelemben megváltoztatott házszabályokat ajánlotta Horánszky Nándor elfogadásra. S hogy vita nélkül, rövid elvi kijelentések megtételével, minden mérkőzés és parlamenti szenzáció nélkül szavazták meg azt a pártok, abban Széll Kálmán politikájának nagy győzelme foglaltatik s Horánszky kiváló előadói beszédének nagy dicsérete.

Maga a miniszterelnök akadályozva volt a tárgyaláson megjelenni s így az általa létrehozott paktum e zárókövét nélküle illesztették be a parlamenti béke épületébe; nélküle, de mégis általa. Az ő önzetlen fáradozásából, lángoló hazaszeretetéből, nemes intencziójából, a szívek és lelkek békítésére alkalmas vonzó egyéniségéből jött létre s lón testté az íge.

Ha most, mikor minden oldalról fátólyt borítanak a lezajlott ádáz küzdelmekre, hidegen és elfogultság nélkül vizsgáljuk egy romboló parlamenti forradalom eredményeit, el kell ismernünk, hogy mindennek — s így a viharoknak is — megvan a maguk rendeltetése a természet háztartásában. Mert csak ily viharoktól sarjadzhatott ki a parlamenti békének két szép virágos ága: a választások tisztaságának nagyobb mérvű biztosítása s a többség-akarat érvényesülése elé mesterségesen halmozott akadályoknak eltávolítása.

Szerencsés két eredmény ez, amelynek hasznát és áldását nem egyének és pártok fogják látni és élvezni, hanem maga a nemzet, az ország.

Dalosköri estély.

A nagyenyedi Daloskör elmúlt szombat a sétatér fedett helyiségében igen sikerült estélyt rendezett, melylyel a kellemes nyári időben oda kivonuló szép közönséget nem kis mértékben meglepte. Ugy az elnökség, karvezető, mint a buzgó közreműködők többszörös elismerést, tapsot arattak, nem csak az előadás folyamán, hanem azután is az emelvényen rögtönzött fehér asztalok mellett, valamint a tánczó közönség sűrű soraiban.

Igen természetesen kis vidéki városban nem az abszolút szép mértékével bíráljuk az előadásokat, megelégszünk mindig, ha az ingyen, pusztán szíveségből közreműködők atértik, amit előadnak és így a hallgatóval is megértetik az örökbecsű remekművek szépségeit. Ebből a szempontból mérlegeltük pl. a Kienzl Bibliás emberének egyik legszebb, legfenségesebb jelenetét, melyet Kovács Mariska, Czirner Ákos és a kollégiumi gyermekkar mutattak be nekünk. Az evangéliumi áhitattól és megadástól áthatott dal helyenként könnyet csalt szemünkbe.

Annál nagyobb örömmel ragadunk meg minden kis mozzanatot, mely már a valódi szép régiójába is fel tud emelni, egy pár pillanatra bár. A Wagner-féle Tanuháuser ünnepélyes indulójának — amely pedig aránylag bonyodalmas szerkezetű mű — alig volt egy-két olyan helye, mely a fokozottabb igényeket is ki ne elégítette volna. A derék Daloskör női és férfi-kara nem kicsiny, de hálás munkát végzett, midőn e klaszszikus szép művet betanulta és előadásával minket meglepett és gyönyörködtetett. Pompásan fűzte össze a karének egyes részeit a Vincze Dánielné és Magyar Jolán általános ismert kiténő zongorajátéka.

A női karnak száma a Hugonottákból még sokkal több tapsot érdemelt volna, pedig lelkesen fogadta közönségünk, oly annyira összevágóan csengett egész végig. Talán ez volt az estély legszabatosabb előadott énekszám. Nem csoda, ha ez a buzgó és mindig szorgalmas női kar áldozó-csütörtökön is már olyan általános feltűnést keltett énekével a ref. templom chorusan.

Szintén haladást tanusított a férfi-kar száma is, melyet Dankó dalaiból állított össze igen ügyesen Veress Gábor karvezető. Szorgalmas és többszörös gyakorlatra vallott az egységes és színező előadás. Továbbra is kitartó buzgalom! — ez legyen jelszava a karnak és akkor még szebb sikert is fog elérni idővel. A változatos műsort kellemesen tette még változatosabbá Kiss Lajos tilinkó-játéka zenekar-kisérlettel. Művészien melázó magyar dalai ujrázást vontak magok után s az újra ujráját is még sokáig követelte a méltán lelkesedő közönség.

Az ének- és zene-számok közé esett két szavalt. Az egyik meglepetés volt, amennyiben az eltávozott szintársulat legjelesebb előadója, Novák Irén szíves-

TÁRCSA.

Kató.

— Irta: Erdős Renée. —

Mesének is szomorú, valóságosnak pedig gyászos. Mégis megtörtént. Ahogyan megtörtént, úgy mondom el. Hozzá se teszek, el se veszek belőle.

A kis Kató. Kinn laktak a faluvégen, abban a kis fehér házban, amelyet az uraság építtetett a számukra. Ó, meg az öreg anyja, a ki eljárt a kastélyba az öreg nagyságos asszonyhoz, aki mióta a férje meghalt, sokat betegeskedett.

Eljárt oda és ápolta az öreg nagyságos asszonyt, aki őt még mindig úgy hívta, hogy Zsuzsi lelkem, mint hajanában, mikor még a kastélyban szolgált.

A kis Kató nagyon szeretett feljárni öreg anyjával a kastélyba. Olyankor szabad volt lemennie abba a nagy kertbe, mely magas, szöges kerítéssel volt körülvéve s melyet az urak parknak neveztek. Ott aztán láthatta a szép árnyas filagoriákat, meg azokat a furcsa fehér figurákat, amelyek a kert sűrűiben felállítva voltak. Ah, mert a kis Kató nagyon szereti az efféle dolgokat! Félóráig is elálldogál a szökőkút előtt és nézegeti a magasba lövellő vizsugarakat, melyeket a napfény csillogó ezüstre fest.

Kató mindezt látja s a mellett különös gondolatok támadnak egytűtű fejcsékéjében.

Ha neki valaha ilyen szép uri kastélya lehetne, meg ilyen nagy kertje! Milyen szép is volna az!

Kató maga is tudja, hogy az lehetetlen, de azért, ha hazamegy öreg anyjával az ő faluvégi kis házikójukba, melynek az utcára csak egy szűk kis ablaka van, mindig eszébe jut, hogy mennyivel jobb dolga is lehet azoknak, akik kastélyban laknak.

A kis Kató tizenöt éves lett. A haját, az ő sűrű, rövid haját kezdte összfennni, hogy kontyot csináljon belőle. De az a gonosz haj makacsodott. Azt mondta: ő bizony nem engedi magát összefésülni; szabadon akar röpködni, mint eddig, hadd kuszálja meg a szellő, hadd érje a napfény; neki nem kell fésű, ő szabad akar maradni. Sokat zsémbelt a kis Kató e miatt a makacsság miatt! S csak azért is fésülte mindaddig, amíg aztán mégis csak engedett az a makranczos haj. Lesimult a homlokára szépen. Kató pedig elővett egy kis piros szalagot és azzal aztán úgy összekötötte hátul a nyakánál, hogy bizony egy kis fürtöcske sem szabadulhatott ki többé.

Kató tehát nagy leány lett. Már nem járt fel annyit a kastélyba, mint annakelőtte. Az öreg anyja nem engedte. Azt mondta: az ilyen leányoknak otthon a helye! Varrjon, kössön, meg végezze el a dolgot a ház körül, meg a kertben. Etesse a hízót, tömjé meg a ludakat, gyomlálja a virággyakat. Az. Nem pedig egész nap a kastélyban kószálni és hallgatni azoknak a heuye eszédeknek az istentelen szószátyárságát! Még valamit eltanul tőlük az ilyen éretlen leánygyermek!

Kató tehát szépen odahaza maradt. Nem is bánja! Ugy is csak a szíve fáj, ha a kastélyból hazajön! Hát amikor még vendégek vannak! Azok a szép, fehér kezű uri kisasszonyok, meg azok a kedves, finom urak! Még

ő reá, a szegény kis parasztleánykára is oly nyájasan néznek és megkérdezik tőle, mi a neve, meg hogy hány esztendő? S a mellett olyan szépeket mondának neki! Kivált Zoltán urfi, a nagyságos asszony unokája. Az tud ám még csak szépen beszélni! A legszebben valamennyi között. Amikor ő otthon van, akkor van nagy mulatság a kastélyban! Annyi ott az uri nép, mint a polyva! Mind a Zoltán urfi barátai! Aztán vadásznak egész nap, s amikor hazajönnek, várja őket a nagy lakoma, meg a cigánymuzsika. A mellett mulatnak egész éjjel. Szegény öreg nagyságos asszony el sem tud aludni a nagy énekszótól. És attól másnap mindig fáj a feje.

Jól esik Katónak mindezekről gondolkozni künn a kertben gyomlálás közben. Hát persze: mire is gondolna másra! Kis barna kezével lassan tépegeti ki az átázott földből a gyomot s amiut ott lehajlott fővel kuporodik, észre sem veszi, hogy a sövény mellett ott áll egy magas, fehér szalmakalapos, fekete szemű férfi, aki őt mosolyogva nézi.

— Jó napot kis Kató!

A leányka összerenzen a vidáman csengő hangra és fulig pirulva nézett arra felé.

— Az urfi az? Jaj de rám ijesztett! — szólt, mialatt kötőjétől a földet tisztogatta.

— Hát olyan ijesztő vagyok én Kató? — kérdezte csintalan enyelgéssel, szeméit a leány hamvas arcáná pihentetve. Az meg nem tudta hirtelenében, mit válaszoljon, csak állt némán, lesütött szemekkel és cipőcskéje orrával a földet kotorászta.

— Honnan van, hogy most soha sem jössz a kas-

kedett Vig Monologjának rendkívüli élnék és talpraesett előadásával minket állandó derűtségben tartani.

A másik ünnepszamba ment, amennyiben közönségünk régi kedvence, a művészi előadásu, behízelgő hangu Krizmánits Vilmosné állott annyi évi távollét után újból élnék, hogy lebilincselje érdeklődésünket, meghassa szívünket és könybe lábbassa szemünket. Temérdeknek adta elő még meglehetősen ismeretlen, de első hallásra is (kivált ha Krizmánicsnétől hallja az ember először) nagyon szép költeményét, a Szökevényt.

A tartalmas, változatos, de mégis gyors lefolyású műsor után tánczra kerekedett az ifjuság és éjfél után két óra körül vetett véget a zenének. Az első negyest 40 pár járta.

Ennyiben számolunk be a Daloskör estélyéről, melyért újból gratulálunk az elnöknek, a rendezőségnek, ohajva mindnyájunk érdekében továbbra is a folytonosan emelkedő sikert.

Szell Kálmán.

A „Pesti Hírlap“ terjedelmes tanulmányt közöl Szell Kálmánról. Szerzője „Egy öreg képviselő“, ki nem más, mint Mikszáth Kálmán. A közleményből átvesszük a következő részt:

Igazi jó szelleme volt a pártnak. Éppen a legszükségesebb pillanatokban volt ő itt. Midőn egy másik kiváló államférfi élt köztünk, ki mindig az ellentéteket kereste, mint egy falat kenyérre, úgy szorult az ország ő rá, ki mindig az ellentéteket simította. „Szell a leg-szenvedélyesebb tüzoltó“ — mondotta róla egy ízben a király s valóban amilyen csöndes és szinte apátikus máskor az apró-cseprő politikai dolgoknál, egyszerre lázba jön, megindul s működni kezd, ha valami oltani való van. Olt és oly hévvel, szakadatlanul, csodálatos türelemmel és energiával, s ha szenvedélye elragadja, néha minden óvatosság nélkül, önszemélyére nem is gondolva. (Nem bánja ő, csak oltson, habár magát találja is megégetni oltásközben.)

A Wekerle-kabinet első ízben való menesztése idején ékesen beszélt a királynál a kabinet megmaradása érdekében. A király fölhozta aggályait, Szell nagy dialektikával igyekezett azokat eloszlatni.

— Megrendítik a legszebb művem, — mondá végre a király — tönkre teszik a 67-iki alapot.

— Felség, — jegyzé meg Szell Kálmán élnék — én sokat forgok különböző emberek közt, ösmerem az országot és merem állítani, hogy a 67-es alap soha se volt szilárdabb, mint e perczben.

A királynak láthatólag jól esett ez a biztatás s miután aludt egyet a jó tanácsokra, másnap arra határozta magát, hogy maradjon meg Wekerle, de Szilágyi Dezső nélkül.

Most már a Szilágyi megtartása volt a klubbeli politikusok igyekezete. Ujra megjelentek kihallgatáson,

Szilágyi mellett buzgólkodva. Kivált Szell beszélt sok érveléssel és lendülettel. A király homlokránczai szemlátomást simultak, simultak és Ikarus egyre merészebben röpült:

— Ő az egyedüli imponáló talentum, — szölt nagy hévvel — aki az előrelátható közjogi támadásoknál sikerrel meg fogja védeni a 67-iki alapot.

— Megálljon csak, kedves Szell, — vágott közbe a király hirtelen. — Hiszen ön azt mondotta tegnap, hogy a közjogi alap sohasem volt szilárdabb.

Szell Kálmán szinte hátra tántorodott, mint akit hirtelen golyóbis ér, talán először életében vesztette el a Fühlungot, de csak egy másodperczre, mert megint ura lett a témának s állásponjtja elfogadására hajlítá a királyt.

Szélesöndes időben nem volt igazi közelségben klubbeli társaival. A pártoskodásnak az a neme, mely a mi parlamenti körünkben divatos, mely egykor melegség volt, most csak tartalmatlan sablon, mintha veszélyeztetve volna. Nem barátokozott a mamelukokkal, nem vacsorált, nem szinczerizált velök. Nem szedte be esténki a tömjént, mirhát, mely itt kijár a hatalmasoknak. Nehéz időben sürgött-forgott, kapacitált kézzel-lábbal, de jó időben hideg maradt, mintha mondaná: „Nincs most rám szükségetek.“ Ha bejött is rövid időre a klubba, csak kevesekkel érintkezett. És ha odalépett is valamely beszélgető csoportba, a szokott témák, az apró perfdiák, hízelgések és szegényes cselszövényecskék idegenek voltak lelkétől. Ez a csemege nem vonzotta s nem látszott magát otthon érezni e helyen. Ő, aki a természetből közlékeny, itt többnyire hallgatag és zárkózott maradt. Nem üdvözölte ismerőseit, ahogy itt szokás, ama farizeusi mosolygással és alpakka nyájassággal, mely lassan-lassan valódi paródiája lett a bizalmasságnak. Sokan zokon vették tartózkodó, kimért, sőt idegenkedő viseletét, mások ellenben mentegették őt: „Hiszen nem lát.“ S csakugyan ő maga is pauszkodott némelykor, hogy rövidlátó, de ez nem akadályozta meg abban, hogy mindig gyorsan, biztosan lássa és találja meg azokat, akiket keresett.

Annál feltűnőbb ez a zárkózottság, mert Szell Kálmán alapjában nagy causeur, ki szélesebben tud és szeret beszélni, előadása folyékony, mint a patak s szerete csapongó, mint a fecske röpülése. Eltér a tárgytól, meg visszaugrik, átveti magát más témára, arról megint egy kiágazó harmadikra, negyedikre, és midőn a hallgatók jóformán elfelejtették a kiindulási pontot, egy-egy megkapó fordulattal hirtelen visszatér oda, mosolyogva jegezve meg:

— No ugy-e nem vesztettem el a Fühlungot?

Nagy egybekapcsoló erő nyilvánul benne s rendkívüli emlékezőtehetség. Előadása nem olyan lebilincselő, mint az Eötvösé, melyben a humor aranya csillámlik, sem nem olyan pezsdítő, mint a Szilágyié, ki meleg malicziákat fon össze vastag Kraftausdruckokkal, de érdekes, meleg és színes.

Tanügy.

A tanítók házi tanácsosa.

(Könyvismertetés a „Közérdek“ számára.)

Alig van a tanügyi irodalomban munka, mely oly rövid idő alatt akkora kelendőségnek örvendene, mint dr. Szabó Mihály alsófehérmegyei kir. tanfelügyelő ur „A tanítók (tanítónők) jogai és kötelességei“ című könyve. Éppen most került ki sajtó alól a harmadik teljesen átdolgozott s mintegy 300 új rendelettel és utasítással bővített kiadás, mely mellett az eddigi kiadások teljesen használhatatlannak váltak. A jelen kiadás minden tanító, tanítónő, kisdédóvó és tanítónövendéknek nélkülözhetetlen „házi tanácsadója“.

Nem csak minden, a tanítói életbe vágó kérdés kimerítően tárgyalva van az oda vonatkozó törvények és rendeletek teljes ismertetésével, hanem az irodai ügykezelés, felszerelés, bélyegszabályok, postai kezelés, katonai, nősülési ügy stb., egy szóval nincs olyan a tanítót (tanítónőt) érdeklő kérdés, melyre a jelen munkában a legrészletesebb utbaigazítást ne találjon.

Hogy a második kiadás óta életbe lépett törvények, utasítások és rendeletek bevétek ez új kiadásba, a régebbi kiadásban előforduló némely dolgok, pl. kényyszer-iskolázás, népoktatásügyi teendők terminusai, e kiadásból kihagyattak és áttették a „Nepoktatásügyi községi közigazgatás“ és „Nepoktatásügyi teendők határidőjegyzéke“-be, ahol sokkal bővebben megtalálhatók.

A tanítóknak mind a három munkára szükségük van, miután legtöbb helyen ők a gondnokságok, iskolaszékek és községi képviselőtestületeknek egyedüli tanügyi tanácsadói.

Mind a három munkát szerzőnél (Nagy-Enyed, kir. tanfelügyelő) egyszerre rendelve meg — 5 frt kedvezményes áron — részletfizetésre (öt egymástáni hónapban 1—1 frt) is megkaphatja minden tanító és tanítónő. Ez is bizonyítja, hogy a kir. tanfelügyelő ur mennyire barátja a tanítóknak.

A „Nepoktatásügyi községi közigazgatás“ és „Nepoktatásügyi teendők határidőjegyzéke“ szintén kaphatók szerzőnél, az előbbi 2 frt 60 kr, az utóbbi 1 frt áron.

Ezen munkákat gondnokságok, iskolaszékek, szolgabírák, körjegyzők, egyházi, városi és községi hatóságok nem nélkülözhetik. A gyors és pontos adminisztrációban rejlik népoktatásügyünk fellendülése. Ezt szolgálja az említett két munka. Hogy mily hasznosak és mily közszükséget pótolnak, legyen szabad csak annyit felemlíteni, hogy az itt felsorolt művek első kiadásuktól fogva mintegy 8 ezer példányban 30 ezer forint forgalmat idéztek elő, ami szakkönyveknél szokatlan összeg.

Minden megrendeléshez 20 kr portó melléklendő, mi nek ellenében a megrendelések gyorsan, pontosan és portómentesen expediatnak.

telyba Kató? — Kérdezte ismét az urfi. — Megbántott tán valaki?

— Nem, oh nem, — felelt gyorsan a leány — csak hogy öreg anya azt mondta, hogy nem való oda mennem, mert már nagy leány vagyok.

Az urfi kaczagott.

— Ejha! Aztán mióta vagy nagy leány? Mintha ott láttalak volna még vagy két hettel ezelőtt! Az igaz, hogy azóta nagyon megváltoztál! A hajad is megnőtt meg mintha a szoknyád is hosszabb lenne valamivel!

És tetőtől talpig végig mérte tekintetével a leányt. Az észrevette a tekintetét és még a szíve is megreszkett.

— Ugyan édes Kató, nem adnál egy pohár tejet? Nagyon megszomjaztam.

— Oh hogyne! — sietett felelni Kató — akár két-tőt is szivesen! — És már szaladt is a kamra felé.

Aztán mikor a pohár tejet átnyújtotta az urfiának, az megfogta az ő kis barna kezét és erősen megszorította.

A leány újból megremegett.

— Holnap ilyenkor megint erre jövök, — susogta — légy itt, tudod!

A leány önkénytelenül igent intett a fejével.

Az urfi ment.

— De öreg anyádnak ne szólj ám semmit, hallod-e? Aztán eltűnt, kis sétatálcáját forgatva a levegőben.

De Kató tovább is ott maradt azon a helyen a sövény mellett és ott maradt még soká, egészen addig, míg csak be nem esteledett.

— Hallod-e te leány! Micsoda dolog az, hogy a bírónak a vályuja üres? Nem tudod te, hogy minden reggel és délben meg kell tölteni vízzel? Vagy azt akarod, hogy szomjan vesszen a szegény pára? Hol jár az eszed, hogy mindenről megfeledkezel? Kukoriczát is morzsolhattál volna már! Nem kell ám várni, míg az

utolsó szemig elfogy! Hát a salátát kapárod-e rendezen? Ugy-e, hogy nem? Látom, milyen kemény a földje. No hát mit állsz itt, mint egy kőszent? Mit sütdöl le a fejedet? Miért hallgatsz? No nézze meg az ember ezt a leányt! Az ünneplő czipő mire való a lábodon? Talány bizony a másik nem elég jó kuszpitolni benne? Nem vagy te kisasszony, hogy hétköznap is fűzős czipőbe járj! Mire visszajövök, meg ne lássalak benne!

És öreg anyja kisiet a szobából, úgy haragszik arra a rossz Katóra! Kató pedig bemegy a kis kamrájába és ott álmódzik valamiről; valamiről, amit nem ért, valamiről, amiről a szegény kis együgyű leányok szoktak álmódzni.

Hogyan is volt csak? Az urfi bekvánczolt hozzá, az ő kis szobájába. Ott jobban lehet beszélgetni. Oda-künn olyan melegen süt a nap. Ott aztán az urfi leült egy fonott szalmaszékre és megfogta a Kató kezét. Kató persze nem akarta engedni, de az urfi olyan szépen tudott nézni, olyan lágyan, melegen tudta mondani:

— De édes kis Kató, szép Katókám, hát illik ez? — hogy ő nem merete visszahuzni a kezét.

Aztán az urfi közelebb vonta magához, megdicsérte az arcát, a haját, a szemét, aztán — aztán — egyszerre csak — Kató maga sem tudja hogyan — átfogta a derekát és igen szorosan magához szorította, úgy, hogy az arca egészen belepirult, Katónak pedig még a lélekzete is elállt és úgy elkábult bele, hogy ha az urfi nem fogja át a karjaival, tán leesik a földre.

Igen, igen! De az urfi nem engedte, hogy a kis Kató leessen a földre.

Késő este volt és Kató kiment az utcára, hogy megnézzé, hogy jön-e már az öreg anyja, aki ma a rendesnél jóval tovább maradt odafenn a kastélyban.

Nem jött.

Hát csak szépen visszaballagott a szobába és az ablak mellé állt, onnan nézte az eget ragyogó csillagokkal s a mellett gondolkodott.

A Kató gondolatai ma sajátságosan szomorúak voltak. Egész nap nem tett semmit és mégis mintha fáradt volna. Alig várja, hogy lefeküdhessen. A feje is olyan nehéz, csak úgy huzza őt lefelé.

No végre lépéseket hall. Öreg anyja jött meg.

Az öreg asszony nagyon haragos. Mostanában mindig haragos. Hogyne, mikor annyit fárad, majd belehal! Az a sok láрма, zürzavar odafenn az uraknál.

Az egész kastély fenekestül felfordulva.

Persze hogy nem lehet ez másképp, mikor az új asszonyt várják. De hát miért kívánják tőle, hogy reggeltől estig ott legyen? A Zoltán urfi is várhatott volna még egy kicsit. Minek megházasodni olyan fiatalon? Még jóformán be se nőtt a feje lágya! No mit mereszted rám úgy a szemedet? Talán nincs igazam?

— No eredj, zárd be a kis ajtót, aztán menj feküdni. Mit állsz úgy, mint akit odaöntöttek?

És Kató ment és bezárta a kis ajtót. Csak hogy igen soká maradt ott kinn. Az öreg asszony nem győzte várni. Aztán jutott eszébe, hogy bizonyosan hátra ment a kamrába, hát ő is lefeküdt.

Aztán a Kató... Igen. Másnap reggel ott piroslott valami a nádas mellett. A Kató keszkenője! Mikorra kihuzták, akkor már igen csúnyán nézett ki. Az az undok fekete víz!

Szegény Kató! Alig lehetett ráismerni!

Mesének is szomorú, valóságuk pedig gyászos. Mégis megtörtént. Ugy mondtam el, ahogyan megtörtént.

Hozzá se tettem, el se vettem belőle...

A közönség köréből.

A következő sorok közlésére kértünk fel:
Tekintetes Szerkesztő Ur!

A színészeti referens ur a „Közérdek“ 39-ik számában jónak látta nemcsak a színészetet venni kritikája tárgyául, hanem „megrovásra“ érdemesíti a városi közönség ama részét, mely az itt időzőt színtársulatot nem részesítette nagyobb támogatásban. Szerinte plane „Az ember tragoediája“-nak előadásán „a jelenlévők szegyenkeztek a távollévőkért“, úgy tüntetvén fel ennek az alapját, mintha a művészettől való idegenkedés és még fukarság is szerepelne, mely csak diorámái krajezáros multságokra hoz kétes értékű áldozatot.

Úgy találok, tulságos nagylelkűség volt a távollemaradtakért való szegyenkezés már csak azért is, mert jól tudja a színi referens ur, hogy voltak olyan előadások, melyeken — a közönség erkölcsi iránti figyelmetlenség és ide nem tartozó színművek választása által — izlésén is megtorlást érdemlő sérelem ejtetett és a közönség azért szegyenkezett — mert megjelent.

Hogy állunk tehát az igazsággal?

Mindenkinek van saját kritikusa és ha nem segít a színi referens ur, bizony csak e szerint fogunk alkalmazkodni. Némelynek sok évi rossz termék után azt mondja: hazafias az ügy, de neked most nem telik; másnak azt: a nemes ügyhöz mindenki nyuljon nemes eszközökkel és ha ezt nem tapasztalod, munkáddal szerzett pénzeden ne végy boszuságot; a harmadiknak azt tanácsolja: nyujts szerencsédnek kezdet, megeshetik, hogy művelteted is lehet. Azt hiszem, igaz a van mind a három házi kritikusként és azért a referens ur éppen úgy nem róhatta meg a távollemaradtakat, mint ahogy senkinek sem jutna eszébe megróni őt azért, mert (talán) mindenkor megjelent.

A dolog lényegében mindamellett neki igaza van: nem helyes, hogy a közönség jelentékeny része nem tanusít a hazafias ügy iránt nagyobb lelkesedést. Ezért keressük meg ennek igazi okát, — azt feltárni nem nagy tudomány.

Számolni kell a tényvel, hogy Nagy-Enyed törzsgyökeres magyar város közönsége nem fogja soha megváltoztatni érzelmeit, szokásait, erkölcsait semmifele színtársulati igazgató különleges gusztusa kedvéért. Aki ilyesmire kísérletet tesz, csak maga vallhatja kárát. Itt van ugyan a világ közepe, de azért nem vagyunk nagyzólok; nem óhajtunk lehetlent; nem akarjuk az eget a földre hozni; halhatatlan írónak nagybecsű, de csak nagy színpadokra képesített műveit talán jobban tartjuk tiszteltben, ha nem kívánjuk méltatlan keretekben látni, hol egy-két hivatott színész bárminő nemes törekvéssel sem tudja fényével eltakarni a környeztetét. És, hála Istennek! a mi izlésünk, szokásunk és erkölcsünk még nem jutott a franczia, jobban, a párisi szédítő ormokra, honnan csak bukni, de visszatérni nem lehet. Sőt helyesen mondta a referens ur, hogy a diorámába szívesen járt a közönség, amit hiba lenne kicsinyleni, mert a dioráma megbecsülhetetlen segédeszköze az oktatásügynek és nem más, mint „Szabad lyceum“ természetű képekben, mely fejleszt az ismereteket és az izlést. Meg vagyok győződve, ha ezt lehetne méltán elmondani valamely színtársulatról, akkor az is boldogulni fog.

Ezzel oda jutottam, mit mondani akartam. Tessék a színigazgatónak a közönséghez alkalmazkodni és erre adja meg a színi kritika az irányt. Zsákban macskát venni senki sem akar; azaz szeretjük előre tudni, hogy mire számíthatunk. Ha nekem valaki előre megdicséri Dumas „Seraphine“-jét és én abban nem találtam mást, mint izléstelen házasságtörési jeleneteket és annak minden nyomorúságát, akkor én hallgatók az én házi kritikusra, és sok más hasonló gondolkodású társammal többé nem próbálkozom. De mert az sem öröm, ha színházba egyáltalán nem mehetünk, arra kéri a házi kritikuskom a hivatott kritikust, szíveskedjék legalább az ismeretlen és új darabok irányáról előzetes „hiteles“ tájékoztatást nyújtani, mert már ezzel is sok embernek szívességet, az ügynek pedig hasznot fog hozni.

Vegyes hírek.

— **Dr. Bartók Györgynek** az erdélyi evangélikus református egyházkerület püspökévé történt megválasztását Ó Felsege a király jóváhagyta. Az esküt Ó Felsege a király kezeibe e hó 15-én tette le az új püspök. A szertartáson az eskümintát Molnár Viktor osztálytanácsos olvasta fel; kivüle még Wlassics Gyula dr. kultuszminiszter és Andrassy Aladár gr. királyi főkamarmester interveniáltak az aktusnál. Az erdélyi református püspök tudvalevőleg az egyetlen magyarországi püspök, aki még az erdélyi fejedelemség idejéből való szokás szerint a király kezébe teszi le az esküt.

— **Hirdetmény.** A Nagy-Enyed városi országgyűlési képviselőválasztók névjegyzékének az 1900-ik évre leendő kiigazítása Alsófehér vármegye központi választmánya által elrendeltetvén, annak az 1874. évi 33. t.-cz. vonatkozó §-sai értelmében leendő eszközésére a folyó 1899-ik évi június 2-től június 7-ig terjedő idő tüzetik ki. Miről érdekeltek ezennel értesítettnek. A városi tanácstól. Nagy-Enyeden, 1899. május hó 25-én. Polgármester helyett: Sándor Jenő tanácsos.

— **A nagyenyedi iparosok önképző-köre** rendez évi közgyűlést — mely a minap a küszöbön volt országos vásár miatt nem volt megtartható — folyó hó 22-én (pünkösd második napján) d. u. 3 órakor tartja meg. Ez uton is felhívja az elnökség a tagokat, hogy — tekintettel a napirendre kerülő tárgyak fontosságára — minél nagyobb számban jelenjenek meg a gyűlésen.

— **Az új aradi gör. kel. püspök.** A Metianu gör. kel. metropolita elnöklete alatt megtartott püspök-választó consistoriumon aradi gör. kel. püspökké 30 szavazattal Hamsea Ágoston 24 szavazata ellenében Goldis János országgyűlési képviselő választotta meg.

— **Halálozás.** Alólirottak a szív legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy a szerető gondos férj, atya, testvér és sógor Benrád Emil m. kir. sóbányahivatali ellenőr f. hó 13-án d. u. 1/25 órakor életének 53-ik, boldog házasságának 28-ik évében hosszas szenvedés után megszűnt élni. Maros-Ujvárt, 1899. május hó 13-án. Özv. Benrád Emilné szül. Krippendorfer Emilia, a megboldogult neje. Olga, Emil, Adél, Irma, Hildi, a megboldogult gyermekei. Benrád Ottó, a megboldogult öccse; ennek neje Benrád Teréz szül. Polk. Gyermeik: Juliska, Oszkár, Eleonora, Zsigmond, Gyula. Továbbá a közeli és távoli rokonok.

— **Pályázati hirdetmény.** A kolozsmonostori m. kir. gazdasági tanintézet igazgatósága a tanintézet konviktusában az 1899—1900. tanévben betöltendő 7 állami alapítványi ösztöndíjas (ingyenes) helyre ezennel pályázatot hirdet. Ezek a helyek a tanintézetbe belépő 1-ső éves hallgatóknak vannak első sorban fenntartva. Az ezen helyek elnyeréseért való folyamodványokat következőleg kell felszerelni: A z állami alapítványi ösztöndíjas helyeket illetőleg: Ezen helyeket az alapítványi értelmében kizárólag csak az erdélyrészi megyékben (a tulajdonképeni erdélyi megyékben és a volt „kapcsolt részekben“, azaz a volt Kraszna-, Közép-Szolnok- és Zaránd-megyékben és Kővárvidéken) született, iskolai tanulmányait sikerrel végzett, vagyoutalanul ifjak nyerhetik el. Az ösztöndíj áll: teljes elemi ellátásból, az intézetben lakás, fűtés és világításból, ingyenes ágyneműkből és ezek mosatásából, betegség esetén ingyenes gyógykezelésből. Az ezen helyekért való bélyegmentes folyamodványokhoz melléklendő: 1. Iskolai bizonyítvány legalább 6 gimnáziumi, reáliskolai, vagy polgári iskolai osztályról, vagy a kereskedelmi iskola (akadémia) végbizonyítványa. Akik több osztályt végeztek, vagy érettségi vizsgát tettek, előnyben részesülnek. 2. Keresztelő levél a születési hely s betöltött 16 éves kor igazolására. 3. Szegénységi bizonyítvány (melynek a főszolgabíró, illetőleg a városban a rendőrkapitány által látalmazva kell lennie). 4. Orvosi bizonyítvány az egészséges, ép testalkat és a himlő ellen való védőtás igazolására. 5. Szülői vagy gyámi nyilatkozat arról, hogy a folyamodó egyéb szükségleteiről (taneszközökről, ruházatról) kellőleg gondoskodik. A folyamodványban felsorolandó még: a folyamodó illetőségi helye, szüleinek állása, tartózkodási helye, testvéreinek száma és kora, továbbá hogy árva-e vagy nem. A folyamodványokat f. év július hó 15-éig a m. kir. gazdasági tanintézet igazgatóságához Kolozs-Monostoron, posta ugyanott, kell benyújtani. A tanintézetre künnlakó hallgatók is felvételtnek és számukra a beiratkozási határidő folyó év október 1—8-ig tart. Az intézeti „Szabályokat“ kívánatra megküldi az igazgatóság. Kolozsvár, 1899. május hó 10-én. Dr. Szentkirályi Ákos, igazgató.

Közgazdaság.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

A magvakra még mindig bőven érkeznek rendelkezés és a pótszükséglet főleg a karmányrészéből még elég nagy. A mult heti jelentésekben utaltunk arra, hogy e kereslet a forgalomba hozott gyöngye csiraképességű minőségekre vezető vissza. Időközben más tényezők is merültek fel, nevezetesen a hideg szelek, az orrmányos bogár és a földi bolha tetemes kárt okoztak a vetésekben, miáltal, daczára, hogy már június havában vagyunk, meglehetősen nagy mennyiségű vetőmag

kelt el. A vörös lóhere és luczerna mag forgalma szintén még kielégítő volt fúmagvakból nagyobb mennyiségek kelttek el. Muharma g szilárdul tartja árát, a nélkül azonban, hogy áremelkedést tapasztalt volna.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Nyersselyem-básztruha

8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig teljes öltönyhöz való kelme. — Tussors és Shantungs-Pongees, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig posta fordultával** küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyárai** (es. és k. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. (3)

535. számhoz

tkkvi 1899.

Árverési hirdetmény.

A balázsfalvi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Túr községe végrehajthatónak Bergán Efrim végrehajtt szenedő ellen 9 frt 20 kr s jár. iránti végrehajtásos ügyben a fűri 161. számú telekjegyzőkönyvben A + 1. r. 342., 343. hr. számú ingatlanára 193 frt; A + 2. r. 957/1 hr. sz. 5 frt; A + 4. r. 1841. hr. szám 50 frt; A + 5. r. 2330/1 hr. sz. 46 frt; A + 6. r. 2434 2 hr. sz. 43 frt; A + 8. r. 3331. hr. sz. 28 frt; A + 9. r. 3526 2 hr. sz. a. 36 frt és a + 10. r. 4403. hr. számú ingatlanára 63 frt megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1899. évi május hó 31-én d. e. 10 órakor Túr községében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi kiadóhivatala.

Balázsfalván, 1899. évi február hó 20-án.

Haubensild Károly,
kir. telekkönyvi kiadó.

1813 1—1

6241—1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által a nagyenyedi kisegítő takarékpénztárnak Paul Parteniá elleni végrehajtási ügyben végrehajtható kérelmére a végrehajtási árverés 150 frt tőke, ennek 1897. évi október hó 11-ik napjától járó 8% kamatai, 28 frt 05 kr már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 65 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtt szenedő Paul Parteniának a muzsina 128. sz. tkvben A + 1—5., 9—15., 17—21. r. sz. alatt foglalt ingatlanokból felerész jutalékára 443 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés 1899. évi június hó 7-ik napján d. e. 9 órakor Muzsina községben fog megtartani.

Árverezni szándékozók, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Vető köteles a vételért az árverés jogerőre válta után 3 egyenlő részletben 15, 30, 60 nap alatt minden vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatal, mint bírói léletpénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál és Muzsina község előljárásiójánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentirt tkvben feljegyzetelni, végre az árverési hirdetmény törvényszabta módon közzététetni rendeltetik.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagy-Enyed, 1898. december hó 23-án.

Csernátóni Vajda Péter,

kir. járásbíró.

1817 1—1

Sz. 1037—1899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Voien Ilie I. Tyifu végrehajthatónak Kimpian Maria sz. Aeulea végrehajtt szenedő elleni 52 frt 15 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbíró területén levő Oláh-Bogát község és határan fekvő, az oláhogáti 322. sz. telekjegyzőkönyvben A + 1—10. r. 315/2, 315/3, 544/1, 613/2, 1117/4, 1118/2, 1731/21, 1734/18, 2043/11, 2230/1, 2231/1, 2780/3, 3130, 3131, 3249/1. hr. sz. ingatlanokra az árverést 398 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 19-ik napján d. e. 9 órakor O Bogát község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók a végrehajtható és képviselője kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 39 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1899. évi április hó 29-én.

A vizaknai kir. járásbíró mint tkvi hatóság kiadóhivatala.

Sisszel,

kiadó.

1819 1—1

Mária-czelli gyomorcsseppek

Figyelni a védjegyre

nagyszerűen hatnak, **gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes** házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtság, savanyu felbőfögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörccs, szűkülés.**

Hathatós gyógyszernek bizonyult **fejfájásnál**, amennyiben ez a gyomortól származott, **gyomortulterhelésnél** étellekkel és italokkal, **giliszták, májbajok és hámorroidáknál.**

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcsseppek** évek óta kitűnőnek bizonyult, amit száz, meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr, nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király-utca 12. sz.

Védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”. 1616 22—22

418. számhoz.
I—1899.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi Miniszter ur az 1899. évi április hó 13-án kelt 11.439. számú rendeletével a gyulafehérvár-topánfalvi állami közút 36.7—37.27 km. szakasza kiépítését 4086 frt összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munka kivitelének biztosítása czéljából az **1899. évi május hó 27-ik** napjának d. e. 10 órájára a nagyenyedi kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni ohajtók felhivatnak, hogy a fentebb munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bányapénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Nagy-Enyeden, 1899. május hó 10-én.

1—1 1816 **Alsófehérmegyei m. k. államépítészeti hivatal.**

Sz. 3419—898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy „Auraria” abrudb. takarékpénztár végrehajtónak Dávid Samu abrudbányai lakos végrehajtást szenvedő elleni 280 frt tőke és járuléki behajtása végett az abrudbányai kir. járás-bíróság területéhez tartozó Verespatak község 65, 66, 1126, 1191. sz. telekjáiban foglalt A + 150. hr. sz. egészben, 151 hr. sz. 1/2, 211, 212, 592, 660, 661, 662. hr. sz. egészben, 828 2, 829. hr. sz. 1/2, 2106, 2114/1, 2115/1. hr. sz. egészben, 861, 865, 866. hr. sz. fele részben, 1074/2, 1075. hr. sz. egészben, 1492 fele részben és tartozékai a Verespatak község házában megartandó nyilvános árverésen 1899. évi **augusztus hó 25-ik** napján d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 10%-ának kész vagy 42. §-ban felvett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. I. M. sz. a kibocsátott rendelet értelmében óvadékképes értékpapírban bírói kiküldött kezéhez leendő elegendes letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Abrudbányán, 1899. február hó 6-án.

Weresz,
kir. aljbíró.

1818 1—1

704. szám.
1899.

Árlejtési hirdetmény.

A verespatak-orlai m. kir. és társ. Szentkereszt altáránál a bányatermények és üzemi anyagok lóvonatu vaspályán való szállításához szükséges **lófogatok előállítására** 1899. augusztus hó 1-től kezdve 1902. év július hó 31. napjáig három évre ezennel árlejtés hirdettetik.

A vaspályán tiz métermázsát tartalmazó csillékben a bányából a siklógig átlagosan 5700 méternyi távolságra évenként mintegy 180,000 métermázsza érez és törees lesz elszállítandó; az erre vonatkozó ajánlatok egyes csilléknénti árban teendők.

Vállalkozni szándékozók egy koronás bélyeggel és 200 frt bányapénzzel ellátott zárt ajánlataikat **folyó évi június hó 21-én** délelőtt 10 óráig az alólirott m. kir. bánya- és fémbeváltó hivatalhoz küldjék be.

Az árlejtési feltételek az alólirott m. kir. bánya- és fémbeváltó hivatalnál megtekinthetők.

M. kir. bánya- és fémbeváltó-hivatal
Abrudbányán, 1899. évi május hó 13-án.

1—3 1815

Könyvnyomda.

Könyvkötészet.

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonnemű vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállításai tekintetében.

A főtéren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, esetek, rajztáblák, rajztömbök, torlógummik, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kocsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtatnak s pontosan teljesítetnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olvasón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak az üzleti irodában: Főtér 38. sz. a.
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár.

Írószer-kereskedés.